

Зависимостъ отъ славни-те си источници (изворы), то-
плота-та, вода-та и воздъхатъ, той наклонава тѣхни-
те дѣйствія тѣй, што при непреривно-то възобновля-
ване (подновяване) на тѣло-то ни, заедно съ това са
увадрюватъ животни-те форми и отправляваніе-то. Съ
приживяване-то на животата, тѣа самы-те стихии, што
до това време хранаха и вардаха живото тѣло, на-
ченяватъ да разсыпватъ бездѣшно-то тѣло, и го раз-
лагатъ на осенни-те мѣсяци начала:

Ако животата да преникнва съ рабенъ начинъ
сички-те части на тѣло-то, отъ мозака до сетниятъ
косамъ, но въ важность-та на части-те, относително въ
поддържане-то на човѣческата животъ, има свѣ-
твенна разница. Нѣкое централни (средоточни) органи
са преимущество вардачи на животата, кой-то не
може да са продлажава безъ непрекъснато (непрекъ-
снато) съвместно тѣхно дѣйствіе. Тѣа органи са: мо-
зака съ свои-те принадлежности, сърце-то и бѣлата
древъ (джигеръ). Сички-те части на тѣло-то са нѣж-
даатъ, за поддържане-то на собственнымъ си животъ,
въ скъпалане-то (изъ тѣло-то) алана-та артериална
кръвъ, а преимущество са намира въ таа зависи-
мостъ мозака, главния управлятелъ на сички-те жиз-
ненни дѣйствія; безъ ежеминутно-то противане къмъ
него што го храни и сживава кръвъ, тий тосъ чакъ
престанава да дѣйствува, а послѣ това беззабавно до-
хажда запиране-то на сички-те други органи. Сърце-то
е драгателъ (като на сахата мандарина-та) на арте-
риална-та кръвъ, коя-то са приготвявана въ бѣлата
древъ, чрезъ сакиране-то съ влнкашниятъ воздъхъ
кога дыхамъ; заради това дробатъ и сърце-то въ